

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Urto/4/2020
Identifikačné číslo spisu: 2019010075
Dátum vydania rozhodnutia: 10.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2019010075.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného Z. M. v konaní o uznávaní a výkone rozhodnutí, na neverejnom zasadnutí 10. júna 2020 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného Z. M. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/22/2019 z 9. apríla 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Z. M. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/22/2019 z 9. apríla 2020 postupom podľa § 17 odsek 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení účinnom vo vzťahu k osobe odsúdeného Z. M., nar. XX. J. XXXX v W., trvale bytom M. X/XXXX, M., štátny občan Slovenskej republiky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody na území Českej republiky, uznal rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 39T/8/2017 zo 6. júna 2018 v spojení s rozsudkom Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 3To/12/2019 z 24. júna 2019, ktorým bol Z. M. uznaný za vinného zo spáchania zločinu skrátenie dane, poplatku a podobnej povinnej platby podľa § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 Trestného zákonníka Českej republiky a nariadil vykonať na území Slovenskej republiky zvyšok z uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, ktorého výkon podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude pokračovať bez jeho premeny vo výkone trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

I. obžalovaní R. K., I.R., X. Z., W. G., Z. M., W. M. a O. W.:
v dobe od 27.4.2010 do 29.11.2011 po predchádzajúcej vzájomnej dohode a rozdelení rolí jednotlivých osôb, so zámerom odoberať menom niekoľkých slovenských obchodných spoločností v Českej republike v spoločnosti Q.,
IČ: XXX XX XXX, so sídlom Z., I. M. XX, neskôr V. XXX/XX (ďalej tiež len ako „G. B.“), dobíjacie kupóny do mobilných telefónov, nepravdivo deklarovať ich vývoz do

Slovenskej republiky, pričom dobíjacie kupóny nebudú v skutočnosti vyvezené, ale budú predané v Českej republike, s úmyslom skrátiť tak daň z pridanej hodnoty za využitia postupu podľa § 64 ods. 1, ods. 5 zákona č. 235/2004 Zb., o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPK.“), Z. M., W. M. a O. W. na základe pokynov W. G., prípadne B. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G., J. XXXX/XX, alebo X. Z., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom G., L. XX, a z časti sám W. G. na základe pokynov X. Z. alebo B. N. odoberali od spoločnosti G. B. dobíjacie kupóny do mobilných telefónov v mene slovenských spoločností, v ktorých pôsobili ako konatelia, alebo ktoré zastupovali na základe udelených plných mocí, a to konkrétne spoločností K., M., IČ: XX XXX XXX, so sídlom O., K. XX, Slovenská republika (ďalej len ako „K.“), X. W., M. IČ: XX XXX XXX, so sídlom M., L. XX, Slovenská republika (ďalej len ako „X. W.“) X., M., IČ: XX XXX XXX, so sídlom O., K. XX, Slovenská republika (ďalej len ako „X.“) W., M., IČ: XX XXX XXX, so sídlom G., G. XX, Slovenská republika (ďalej len ako „W.“) W., M., IČ: XX XXX XXX, so sídlom G., N. X, Slovenská republika (ďalej len ako „W.“) B., M. IČ: XX XXX XXX, so sídlom Q., B. X, Slovenská republika (ďalej len ako „B.“) a M. G., M. IČ: XX XXX XXX, so sídlom G., M. X, Slovenská republika (ďalej len ako „M. G.“), a ku každému odberu deklarovali čestným prehlásením, že ich vyvezú z Českej republiky do iného členského štátu Európskej únie, čím dosiahli toho, že im spoločnosť G. B. kupóny predávala za cenu bez dane z pridanej hodnoty podľa § 64 ods. 1 zákona o DPK., pričom Z. M. takto v dobe od 17.5.2010 do 29.11.2011 odobral v mene spoločností X. W., W., B. a M. G. dobíjacie kupóny v celkovej hodnote XXX.XXX.XXX,XX Kč bez DPK., W. M. v dobe od 14.6.2010 do 5.9.2011 odobral v mene spoločnosti X. W., W. a M. G. dobíjacie kupóny v celkovej hodnote XX.XXX.XXX,- Kč bez DPK., O. W. v dobe od 17.3.2011 do 25.10.2011 odobral v mene spoločnosti K., X. a W. dobíjacie kupóny v celkovej hodnote XX.XXX.XXX,- Kč. bez DPK. a W. G. sám v dobe od 27.4.2010 do 1.10.2010 odobral v mene spoločnosti W. a B. dobíjacie kupóny v celkovej hodnote XX.XXX.XXX,- Kč bez DPK., avšak v rozpore s týmto čestným prehlásením odobrané dobíjacie kupóny nevyvážali, ale obratom ich s vedomím, že budú predané v Českej republike a nebude priznaná a odvedená daň z pridanej hodnoty, predávali spočiatku W. G. B. N. alebo X. Z., neskôr ich predávali Z. M., W. M. a O. W. W. G., X. Z. alebo X. Z., a X. Z. spoločne s I.R., neskôr W. G. spoločne s X. Z., tieto kupóny ďalej dodávali R. L. K., ktorý ich, už s daňou z pridanej hodnoty, ďalej distribuoval do obchodnej siete v Českej republike, a všetka ekonomická činnosť týkajúca sa týchto kupónov tak bola realizovaná na území Českej republiky a nie v prospech platcov dane z iného členského štátu Európskej únie, pričom v úmysle zastrieť skutočnosť, že dobíjacie kupóny sú odoberané od spoločnosti G. B. bez dane z pridanej hodnoty na základe nepravdivého čestného prehlásenia o vývoze do iného členského štátu, obžalovaní vytvorili fiktívny fakturačný reťazec spoločností, z ktorého vyplývalo, že slovenské spoločnosti predávajú dobíjacie kupóny spoločnostiam Z. M., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. XX, I. O. XXX/XX (ďalej len ako „Z.“) a M. U. M. IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. X, L. XXX/XX (ďalej len ako „M. U.“), a neskôr spoločnostiam M. B. M., IČ: XXX XX XXX, so sídlom Z., Z. XXX/XX (ďalej len ako „M. B.“) a S. M., IČ: XXX XX XXX, so sídlom Z., Z. XXX/XX (ďalej len ako „S.“), v ktorých bol konateľom W. G. a neskôr O. W., ktoré ale nepriznávali nákupy zo Slovenskej republiky a z fakturovaných obchodov neodvádzali daň z pridanej hodnoty, a ktoré ďalej dobíjacie kupóny predávali spoločnosti N. M., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. XX, I. O. XXX/XX (ďalej len ako „N.“) a neskôr spoločnosti G. W. M., IČ: XXX XX XXX, so sídlom Z., W. XXX/X (ďalej len ako „G. W.“), v ktorých bol konateľom tiež W. G., a ktoré ich ďalej dodávali R. L. K., ktorý si nákupy účtoval s nárokom na odpočet dane z pridanej hodnoty ako osoba samostatne zárobkovo činná, podnikajúca pod obchodnou firmou L. K., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B.-I., X. T. XXXX/XX (ďalej len ako „R. L. K.“), pričom obžalovaní W. G., X. Z., I.R. a R. L. K. vedeli, že dobíjacie kupóny sú odoberané za cenu bez dane z pridanej hodnoty, a to na základe nepravdivých čestných prehlásení o ich vývoze mimo územia Českej republiky, a v rámci rozdelení rolí jednotlivých osôb W. G. predovšetkým dával pokyny Z. M., W. M. a O. W. k jednotlivým nákupom, určoval im typy a

množstvo kupónov a predával im k nákupom finančné prostriedky v hotovosti, ktoré získaval predovšetkým od obžalovaného X. Z., a nakúpené kupóny od nich preberal a predával ich X. Z., neskôr priamo R. L. K., X. Z. najmä dával pokyny k nákupom W. G., prípadne tiež Z. M., W. M. a O. W., z časti prostredníctvom svedkov B. N. a X. Z., predával im finančné prostriedky v hotovosti určené na nákupy, preberal od nich nakúpené kupóny a zaisťoval ich dodávanie R. L. K. a ďalej si riadil vykonávanie fiktívnej fakturácie prostredníctvom spoločností M. B., S. a N., I.R. najmä rozhodoval o finančných prostriedkoch, ktoré boli používané na nákupy dobíjajúcich kupónov a na odmeny osôb zapojených do obchodovania, riadil celý systém obchodov, realizovaných slovenskými spoločnosťami u spoločnosti G. B., a to najmä cez X. Z., B. N. a W. G., prostredníctvom ktorých dával pokyny k jednotlivým nákupom, výberom finančných prostriedkov a k dodávaniu kupónov R. L. K., a R. L. K. vymyslel systém obchodov, podľa ktorého sa budú dobíjacie kupóny nakupovať u spoločnosti G. B. slovenskými spoločnosťami bez dane z pridanej hodnoty a budú mu ďalej dodávané v reťazci niekoľkých českých obchodných spoločností, z časti uskutočňované nákupy financoval prostredníctvom platieb, zasielaných na bankové účty spoločností N. a G. W., X. Z. a neskôr W. G. dával pokyny k nákupom konkrétneho typu a množstva kupónov a zabezpečoval ich distribúciu v rámci svojej odberateľskej siete, a úmyselne nepravdivým deklarováním, že dobíjacie kupóny budú vyvezené do iného členského štátu Európskej únie, obžalovaní spôsobili, že spoločnosť G. B. neodviedla z uskutočnených zdaniteľných plnení daň z pridanej hodnoty, ktorej sadzba bola v rokoch 2010 a 2011 stanovená vo výške XX %, a skrátila ju tak v nasledujúcom rozsahu:

ROK 2010

1) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2010, podanom dňa 25.5.2010 na Finančnom úrade Brno I, so sídlom Brno, Příkop 25 (ďalej len „Finančný úrad Brno I“), skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný
W., M. XXXXXXXXXXXX 27.4.2010 XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX W. G.
W., M. XXXXXXXXXXXX 28.4.2010 XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX W. G.
W., M. XXXXXXXXXXXX 29.4.2010 XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX W. G.
W., M. XXXXXXXXXXXX 30.4.2010 XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX W. G.
Celkom za zdaňovacie obdobie: 04 /2010 XXX XXX,XX XXX XXX,XX XXX XXX,XX

2) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2010, podanom dňa 29.6.2010 na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný
X. W., M. XXXXXXXXXXXX 17.5.2010 XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
X. W., M. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
X. W., M. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
X. W., M. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
X. W., M. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
X. W., M. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
X. W., M. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
X. W., M. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
X. W., M. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX Z. M.
W., W. XXXXXXXXXXXX 31.5.2010 XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX W. G.
Celkom za zdaňovacie obdobie: 05 /2010 X XXX XXX,XX X XXX XXX,XX X XXX XXX,XX

3) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2010, podanom dňa

26.7.2010 na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný X. W., W. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX XXX XXX,XX XX XXX,XX XXX XXX,XX W. M. Celkom za zdaňovacie obdobie: 06 / 2010 X XXX XXX,XX X XXX XXX,XX X XXX XXX,XX

4) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2010, podanom dňa 25.8.2010 na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný P. Celkom za zdaňovacie obdobie: 07 / 2010 X XXX XXX,XX X XXX XXX,XX X XXX XXX,XX.

5) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2010, podanom dňa 24.9.2010 na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný P. Celkom za zdaňovacie obdobie: 08 / 2010 XX XXX XXX,XX X XXX XXX,XX XX XXX XXX,XX

6) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2010, podanom dňa 25.10.2010 na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný P. Celkom za zdaňovacie obdobie: 09/2010 XX XXX XXX,XX X XXX XXX,XX XX XXX XXX,XX

7) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2010, zo dňa 24.11.2010 podanom na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný P. M. Celkom za zdaňovacie obdobie: 10 / 2010 XX XXX XXX,XX X XXX XXX,XX XX XXX XXX,XX

8) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2010, podanom dňa 22. 12. 2010 na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný P.

9) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2010, podanom dňa 25.1.2011 na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný X..

16) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2011, podanom dňa 25.8.2011 na Finančnom úrade Brno I, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vT.

fakturovaná čiastka DPK. s DPK.

Celkom XXX XXX XXX,XX Kč XX XXX XXX,XX Kč XXX XXX XXX,XX Kč
rok 2010 XXX XXX XXX,XX Kč XX XXX XXX,XX Kč XXX XXX XXX,XX Kč
rok 2011 XXX XXX XXX,XX Kč XX XXX XXX,XX Kč XXX XXX XXX,XX Kč

teda obžalovaní svojím konaním spôsobili, že spoločnosť G. B. zo zdaniteľných plení za zdaňovacie obdobie od apríla 2010 do novembra 2011 vrátane v celkovej výške XXX.XXX.XXX,XX Kč neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX.XXX,XX Kč, a skrátili tak ku škode Českej republiky, zastúpenej Finančným úradom Brno I, daň z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX.XXX,XX Kč,

pričom Ing. L. H., I.R... X. Z. a W. G.

sa podieľali na skrátaní dane z pridanej hodnoty v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč, X M. v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč, W. M. v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč a O. W. v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč.

I. obžalovaní R. L. H., I. O., X. Z., B.B.

a Y. O. a obžalované právnické osoby F.:

v dobe od 15.2.2012 do 3.12.2013 obžalovaní Ing. L. H., I. O., X. Z., B.B. a Y. O. po predchádzajúcej vzájomnej dohode a rozdelení úloh jednotlivých osôb, právnická osoba F. s.r.o., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. XX, námestí B. XXXX/X (ďalej len ako „F.“), konajúca prostredníctvom svojho konateľa X. Z., v rámci svojej činnosti, a právnická osoba L. M., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. X, Z. XXXX/XX (ďalej len ako „L.“), konajúca prostredníctvom svojho konateľa B.B., v rámci svojej činnosti, so zámerom odoberať v mene niekoľkých slovenských obchodných spoločností v Českej republike v spoločnosti G. B. dobíjacie kupóny do mobilných telefónov, nepravdivo deklarovať ich vývoz do Slovenskej republiky, pričom dobíjacie kupóny nebudú v skutočnosti vyvezené, ale budú predané v Českej republike, s úmyslom skrátiť tak daň z pridanej hodnoty za použitia postupu podľa § 64 ods. 1, ods. 5 zákona o DPK,

obžalovaný Y. O. na základe pokynov X. Z., R.R.,

nar. X.XX.XXXX, alebo A. M., nar. XX.XX.XXXX, odoberal od spoločnosti G. B. dobíjacie kupóny do mobilných telefónov v mene slovenských spoločností, v ktorých pôsobil ako konateľ alebo ktoré zastupoval na základe udelených plných mocí, a to konkrétne spoločností

F. M. IČ: XX XXX XXX, so sídlom E., X. XX, Slovenská republika (ďalej len ako „F.“),

J., M., IČ: XX XXX XXX, so sídlom M. Z. XXX, Slovenská republika (ďalej len ako „J.“),

Z. - M., M., IČ: XX XXX XXX, so sídlom M. Z. XXX, Slovenská republika (ďalej len ako „Z.“),

P., M. IČ: XX XXX XXX, so sídlom N. I. W., I. M. XXX, Slovenská republika (ďalej len ako „P.“),

N.. K., M.Č: XX XXX XXX, so sídlom M. Z. XXX, Slovenská republika (ďalej len ako „N.“),

O.. Z. M. IČ: XX XXX XXX, so sídlom M. Z. XXX, Slovenská republika (ďalej len ako „V.“),

a Y.. D.. M., IČ: XX XXX XXX, so sídlom Y. XXX, Slovenská republika (ďalej len ako „Y.. D..“),

a ku každému odberu deklaroval čestným prehlásením, že ich vyvezie z Českej republiky

do iného členského štátu Európskej únie, čím dosiahol toho, že mu spoločnosť G. B. kupóny predávala za cenu bez dane z pridanej hodnoty podľa § 64 ods. 1 zákona o DPK., avšak v rozpore s týmto čestným prehlásením odoberané dobíjacie kupóny nevyvážal,

ale obratom ich s vedomím, že budú predané v Českej republike a nebude priznaná a odvedená daň z pridanej hodnoty, predával najmä R.R. a A. M., ktorí ich ďalej odovzdávali X. Z., prípadne ich predával priamo X. Z., a X. Z. spoločne s I.R. dobíjacie kupóny ďalej dodával R.. L. H., ktorý ich, už zaťažene daňou z pridanej hodnoty, ďalej distribuoval do obchodnej siete v Českej republike, a všetka ekonomická činnosť týkajúca

sa týchto kupónov tak bola realizovaná na území Českej republiky a nie v prospech platcov dane z iného členského štátu Európskej únie, pričom v úmysle zastrieť skutočnosť, že dobíjacie kupóny sú odoberané od spoločnosti G. B. na základe nepravdivého čestného prehlásenia o vývoze do iného členského štátu, X. Z. za vedomej účasti B.B. a právnických osôb F. a L. vytvoril fiktívny fakturačný reťazec

spoločností, z ktorého vyplývalo, že slovenské spoločnosti predávajú dobíjacie kupóny spoločnostiam W.-M., s.r.o., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. X, H. XXX/XX (ďalej len ako „W.-M.“), F. s.r.o., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. XX, F. XXXX/XX (ďalej len ako „F.“), a F.N..M. M. IČ: XXX XX XXX, so sídlom B, I. XX (ďalej len ako „F. N.“), ktoré ale nepriznávali nákupy zo Slovenskej republiky a z fakturovaných obchodov neodvádzali daň z pridanej hodnoty, a ktoré ďalej dobíjacie kupóny dodávali spoločnosti L., za ktorú konal ako jej konateľ B.B., neskôr spoločnosti Q. Q. s.r.o., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. X, N. XXXX/XX (ďalej len ako „Q. Q.“), ktoré ich predávali spoločnosti F., za ktorú konal ako jej konateľ X. Z., a tá ich ďalej dodávala Ing. L. H., ktorý si ako osoba samostatne zárobkovo činná tieto nákupy účtoval s nárokom na odpočet dane z pridanej hodnoty, a B.B. s vedomím, že kupóny sú neoprávnene získavané za cenu bez dane z pridanej hodnoty, najmä vystavoval v mene spoločnosti L. faktúry dokladujúce uskutočňovanie obchodov s kupónmi a vyberal v hotovosti finančné prostriedky z účtu spoločnosti, ktoré odovzdával pre účely ďalších nákupov X. Z., R. O..ovi alebo ďalším osobám, a X. Z. v mene spoločnosti F. vystavoval faktúry dokladujúce uskutočňovanie obchodov s kupónmi a zasielal finančné prostriedky na účel spoločnosti L., ktoré boli používané k ďalším nákupom kupónov v spoločnosti G. B., pričom obžalovaní X. Z., I.R.. a R.. L. H. vedeli, že dobíjacie kupóny sú odoberané za cenu bez dane z pridanej hodnoty, a to na základe nepravdivých čestných prehlásení o ich vývoze mimo územia Českej republiky, a v rámci rozdelení úloh jednotlivých osôb X. Z. najmä dával pokyny Y.T. k jednotlivým nákupom, určoval typy a množstvo kupónov, odovzdával k nákupom finančné prostriedky v hotovosti a preberal nakúpené kupóny, jednak sám a jednak prostredníctvom R.R. a A. M., a zaisťoval spolu s I.R. dodávanie kupónov Ing. L. H., I.R.. najmä rozhodoval o finančných prostriedkoch, ktoré boli používané na nákupy dobíjajúcich kupónov a na odmeny osôb zapojených do obchodovania, riadil celý systém obchodov, realizovaných slovenskými spoločnosťami v spoločnosti G. B., a to najmä cez X. Z. a svojho brata R.R., prostredníctvom ktorých dával pokyny k jednotlivým nákupom, výberom finančných prostriedkov a k dodávaniu kupónov R.. L. H., a R.. L. H. vymyslel systém obchodov, podľa ktorého sa budú dobíjacie kupóny nakupovať v spoločnosti G. B. prostredníctvom slovenských spoločností bez dane z pridanej hodnoty a budú mu dodávané v reťazci niekoľkých českých obchodných spoločností, z časti uskutočňované nákupy financoval prostredníctvom platieb, zasielaných na bankový účet spoločnosti F., X. Z. dával pokyny k nákupom konkrétneho typu i množstva kupónov a zaisťoval ich distribúciu v rámci svojej odberateľskej siete, a úmyselne nepravdivým deklarováním, že dobíjacie kupóny budú vyvezené do iného členského štátu Európskej únie, obžalovaní spôsobili, že spoločnosť G. B. neodviedla z uskutočnených zdaniteľných plnení daní z pridanej hodnoty, ktorej sadzba bola v roku 2012 stanovená vo výške 20 % a v roku 2013 vo výške 21 %, a skrátila ju tak v nasledujúcom rozsahu:

ROK 2012

1) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2012, podanom dňa 26.3.2012 na Špecializovanom finančnom úrade, Územné pracovisko v Brne, so sídlom Brno, Příkop 25 (ďalej „Špecializovaný finančný úrad“), skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK. Obžalovaný
V.
P.

fakturovaná čiastka DPK. s DPK.

Celkom XXX XXX XXX,XX XX XXX XXX,XX XXX XXX XXX,XX

2012 XXX XXX XXX,XX XX XXX XXX,XX XXX XXX XXX,XX

2013 XXX XXX XXX,XX XX XXX XXX,XX XXX XXX XXX,XX

teda obžalovaní svojím konaním spôsobili, že spoločnosť G. B. zo zdaniteľných plnení za zdaňovacie

obdobie od februára 2012 do decembra 2013 vrátane v celkovej výške XXX.XXX.XXX,- Kč neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX.XXX,XX Kč, a skrátili tak ku škode Českej republiky, zastúpenej Špecializovaným finančným úradom, daň z pridanej hodnoty vo výške XX.XXX.XXX,XX Kč, pričom I.R., X. Z. a Y. O. sa podieľali na skrátení dane z pridanej hodnoty v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč, B.B.

a spoločnosť L. v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč, spoločnosť F. v rozsahu XX.XXX.XXX,XX . Kč a Ing. L. H. v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč.

I. obžalovaní Ing. L. H., W. Z., W. Z., Ing. L. B. a V.F. a obžalované právnické osoby G. Q.. M., (t. č. v konkurze) a O.:

- v dobe od 29.11.2013 do 31.10.2014 obžalovaní R. po predchádzajúcej vzájomnej dohode a rozdelení úloh jednotlivých osôb, právnická osoba G., IČ: XXX XX XXX, so sídlom B. (ďalej len ako „G.“), konajúca prostredníctvom svojho konateľa W., v rámci svojej činnosti, a právnická osoba O., IČ: XXX XX XXX, so sídlom L. (ďalej len ako „O.“), konajúca prostredníctvom svojho konateľa V., v rámci svojej činnosti, s úmyslom skrátit' daň z pridanej hodnoty za využitia postupu podľa § 64 ods. 1, ods. 5 zákona o DPK., resp. neskôr za využitia postupu podľa § 9 ods. 1 zákona o DPK.,

W. vytvoril za vedomej účasti W. a právnických osôb G. reťazec obchodných spoločností, v rámci ktorého boli v Českej republike nakupované dobijacie kupóny do mobilných telefónov slovenskou obchodnou spoločnosťou, ktorá deklarovala vývoz kupónov do iného členského štátu Európskej únie, v dôsledku čoho ich odoberala za cenu bez dane z pridanej hodnoty, napriek tomu, že v skutočnosti vyvážené neboli a všetka ekonomická činnosť týkajúca sa kupónov bola realizovaná na území Českej republiky a nie v prospech platcu dane z iného členského štátu Európskej únie, a tieto kupóny boli následne na území Českej republiky predávané ďalším českým spoločnostiam, pričom z obchodov uskutočňovaných v reťazci nebola priznaná a odvedená daň z pridanej hodnoty, a potom sa dohodol s II., že bude v tomto reťazci zabezpečovať financovanie nákupu kupónov a ich ďalší predaj prostredníctvom svojej odberateľskej siete, a bude ziskávať svoj podiel na výnosoch, získavaných pri krátení dane, pričom následne postupovali tak, že R. na základe pokynov, ktoré mu dával W., zabezpečoval nákup dobijacích kupónov v spoločnosti G. a ďalej v spoločnostiach F., IČ: XXX XX XXX, so sídlom Z. (ďalej len ako „F.“), a G. sB. IČ: XXX XX XXX, so sídlom Z.XX/XX (ďalej len ako „G.t“), a to prostredníctvom spoločnosti S. (ďalej len „E.“), za ktorú konal ako jej konateľ, a pri jednotlivých odberoch nepravdivo deklaroval vývoz dobijacích kupónov do Slovenskej republiky, takže boli zo strany spoločností G. predávané za cenu bez dane z pridanej hodnoty, pričom v skutočnosti boli dobijacie kupóny len formálne vyvezené za hranicu medzi Českou a Slovenskou republikou a boli obratom dovezené späť do Českej republiky, resp. v závere páchania trestnej činnosti už neboli vyvážené vôbec, potom tieto kupóny nakúpila za cenu bez dane z pridanej hodnoty spoločnosť O., za ktorú konal jej konateľ V., ktorá ich ďalej predávala za cenu vrátane dane z pridanej hodnoty spoločnosti G., za ktorú konal jej konateľ W., pričom pri týchto obchodoch sa R. riadili inštrukciami W., ktorý najmä stanovoval nákupné a predajné ceny dobijacích kupónov, rozhodoval o uskutočňovaní platieb, sám z časti spravoval bankový účet spoločnosti O. a taktiež určil, že kupóny budú spoločnosti O. predávané za nižšiu cenu, než za akú ich nakúpila od spoločnosti E., a ďalej dával pokyny V. aby z bankového účtu spoločnosti O. v hotovosti vyberal a odovzdával mu finančné prostriedky, ktoré boli u tejto spoločnosti získavané ako rozdiel medzi nákupnou cenou dobijacích kupónov bez dane z pridanej hodnoty a ich predajnou cenou vrátane tejto dane, pričom spoločnosť O. konajúca V., nepriznávala nákupy kupónov od slovenských spoločností ani ich ďalší predaj na území Českej republiky, vôbec nepodávala priznania k dani z pridanej hodnoty a túto daň neodvádzala, následne spoločnosť G., konajúca W. s vedomím, že dobijacie kupóny boli získané od spoločností G. bez dane z pridanej hodnoty na základe nepravdivých čestných prehlásení o ich dodaní do iného členského štátu, predávala tieto kupóny spoločnosti F. (ďalej len ako „F.“), a II. a to za cenu nižšiu, než za ktorú boli pôvodne nakúpené od spoločností TF., s vedomím, že dobijacie kupóny sú neoprávnené získavané za cenu bez dane z pridanej hodnoty, nákupy v tomto reťazci financoval prostredníctvom platieb uskutočňovaných pred dodaním kupónov na bankový

účet spoločnosti G. dával pokyny k nákupom konkrétneho typu a množstva kupónov, zabezpečoval ich ďalšiu distribúciu a od W.reberal podiel na finančných prostriedkoch, získavaných v spoločnosti O. na základe neodvedenia dane z pridanej hodnoty, pričom zbytok týchto prostriedkov si medzi sebou delili W., a úmyselne nepravdivým deklarováním, že dobíjacie kupóny budú vyvezené do iného členského štátu Európskej únie, obžalovaní spôsobili, že spoločnosti G. neodviedli z uskutočnených zdaniteľných plnení daň z pridanej hodnoty, ktorej sadzba bola v rokoch 2013 a 2014 stanovená vo výške 21 %, a skrátili ju tak v nasledujúcom rozsahu:

A. Spoločnosť G.:

ROK 2013

1) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2013, podanom dňa 23.12. na Špecializovanom finančnom úrade, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK.
E..

2) v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2013, podanom dňa 24.1.2014 na Špecializovanom finančnom úrade, skrátila daň z pridanej hodnoty o čiastku vo výške

Spoločnosť č. faktúry dátum vystavenia fakturovaná čiastka DPK. čiastka s DPK.
S.

teda obžalovaní svojim konaním spôsobili, že spoločnosť G. zo zdaniteľných plnení za zdaňovacie obdobie od júna 2014 do októbra 2014 vrátane v celkovej výške XX.XXX.XXX,- Kč neodviedla daň z pridanej hodnoty vo výške X.XXX.XXX,XX . Kč, a skrátili tak ku škode Českej republiky, zastúpenej Finančným úradom Brno IV, daň z pridanej hodnoty vo výške X.XXX.XXX,XX . Kč, pričom celkovo sa obžalovaní W. podieľali na skrátaní dane z pridanej hodnoty v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč a R. v rozsahu XX.XXX.XXX,XX Kč.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre v Trnave 15. apríla 2020 a odsúdenému P. 4. mája 2020 (č. l. 308 spisu).

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený X M. odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že trest chce vykonať v Českej republike z dôvodu, že v Českej republike požiadal o prácu, podal žiadosť o milosť prezidenta, zatiaľ bez odpovede.

Vo výkone trestu odňatia slobody sa nachádza takmer 6 mesiacov z celkovej výmery trestu 5 rokov a 6 mesiacov (č. l. 310 spisu).

Odvolanie odsúdeného bolo doručené na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry Trnave, ktorý sa do času rozhodovania súdu o podanom odvolaní odsúdeného P. nevyjadril.

Odvolanie s trestným spisom bolo 28. mája 2020 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí 10. júna 2020 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z.) a v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 29 zák. č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na

neverejnóm zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Podľa § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Zo spisu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/22/2019 vyplýva, že Krajský súd v Brne 17. decembra 2019 zaslal Krajskému súdu v Trnave podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenia so zbavením osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, osvedčenie a rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 39T/8/2017 zo 6. júna 2018 v spojení s uznesením Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 3To/12/2019 z 24. júna 2019 (Česká republika), týkajúci sa odsúdeného P. M., nar. XX. X. XXXX v W., občana Slovenskej republiky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike.

Krajský súd v Trnave si podľa § 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. vyžiadal od krajskej prokuratúry vyjadrenie. Vo vyjadrení z 28. februára 2020 vyslovila súhlas s uznaním a výkonom rozhodnutí Českej republiky ohľadne odsúdeného P. (č. I. 146 spisu).

V napadnutom rozsudku sa krajský súd dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pri uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia.

Pri preskúvaní osvedčení a rozhodnutí súdov Českej republiky súd nezistil dôvody na odmietnutie ich uznania a výkonu. V súlade so zákonom rozhodol aj o spôsobe neprerušeneho výkonu trestu odňatia slobody, keď odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom v tomto smere odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje (strana 105 odôvodnenia rozhodnutia).

V danom štádiu konania bola splnená podmienka, že dĺžka trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov (osvedčenie doručené dňa 17. decembra 2019 - koniec výkonu trestu odňatia slobody 29. mája 2025).

Odsúdený v podanom odvolaní uvádzal, že nesúhlasí s výkonom uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, hoci sa jeho súhlas vyžaduje. Táto námietka odsúdeného, na ktorej je podané odvolanie odsúdeného založené, je však nedôvodná.

Podľa § 6 ods. 3 písm. a) zák. č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu len so súhlasom odsúdeného; súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b).

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zák. č. 549/2011 Z. z. súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt.

Odvolací súd zo spisu zistil, že odsúdený P. ako štátny občan Slovenskej republiky, ktorý sa nachádza aktuálne v Českej republike, sa narodil v W. a má trvalé bydlisko v M., Slovenská republika (dátum prihlásenia:

od 7. február 2011), čo zodpovedá podľa názoru súdu obvyklému pobytu na území Slovenskej republiky

podľa § 6 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, ktoré doposiaľ nebolo ani zrušené (č. l. 135 spisu). Odsúdený má preto obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, čo je zrejmé z osvedčenia, ale aj z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľstva Slovenskej republiky.

Odvolačný súd dospel k záveru, že súhlas odsúdeného v zmysle § 6 ods. 3 písm. a) v nadväznosti na § 6 ods. 1 písm. a) zák. č. 549/2011 Z. z. sa nevyžaduje, keďže ako štátny občan Slovenskej republiky má zároveň obvyklý pobyt na tomto území a to aj vzhľadom na nižšie uvádzané skutočnosti:

S účinnosťou od 1. januára 2020 zákonodarca odstránil zo zákonného znenia citovaného zákona definíciu obvyklého pobytu (pôvodne § 3 písm. g) citovaného zákona „na účely tohto zákona sa rozumie obvyklým pobytom trvalý pobyt alebo prechodný pobyt“). Podľa dôvodovej správy definícia obvyklého pobytu nebola vhodná, keďže trvalý pobyt a prechodný pobyt majú v podmienkach Slovenskej republiky len evidenčný charakter, čo je v rozpore s výkladom pojmu „obvyklý pobyt“, ktorý vyplýva z právnych nástrojov Európskej únie, ako aj judikatúry Súdneho dvora Európskej únie.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie však vyplývajú vo vzťahu k pojmu „obvyklý pobyt“ viaceré spoločné znaky, pričom ide o skutkový koncept, nie právny.

Pri určovaní obvyklého pobytu je potrebné zohľadniť, či ide o miesto, kde má dotknutá osoba ťažisko svojho života, svojich záujmov, a to s ohľadom na svoj rodinný, pracovný či sociálny život.

Sumarizujúc vyššie uvedené pri určovaní obvyklého pobytu odvolací súd nevzhladol skutočnosť, ktorá by odôvodňovala privodiť iný záver ako ten ktorý vyslovil aj krajský súd, a to, že obvyklý pobyt odsúdeného je na území Slovenskej republiky, pričom námietka odsúdeného v podanom odvolaní, že si hľadá prácu v Českej republike a tam podal žiadosť o milosť, sama o sebe nie je spôsobilá bez ďalšieho vyvodiť záver o obvyklom pobyte odsúdeného v Českej republike.

S evidovaným trvalým pobytom na území Slovenskej republiky pre záver o obvyklom pobyte na území Slovenskej republiky preto korešpondujú aj osobné väzby odsúdeného na území Slovenskej republiky, spočívajúce najmä v súžití v domácnosti, rodinné väzby, čo preukazuje naposledy aj list odsúdeného, v ktorom argumentuje:

- rodinnými a osobnými väzbami odsúdeného na území Slovenskej republiky,
- družkou S. žijúcou na území Slovenskej republiky,
- synom F., ktorý je dlhodobo chorý a podstupuje vyšetrenia vo J.,
- matkou, ktorá je dlhodobo liečená v B.,
- zdôrazňuje prioritu rodiny a upozorňuje na potrebu častejšieho kontaktu odsúdeného s rodinou (č. l. 6 spisu).

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku druhá veta odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

So zreteľom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.